

De greep op de publieke opinie: over de Nederlandse snuffelronde voor nieuwe regeringspartners

Paul Cliteur – 29/12/2023 – Leestijd 2 minuten

LEES LATER SCHENK DEEL

Titel	De greep op de publieke opinie
Auteur	Sid Lukkassen
Uitgever	Uitgeverij Polemos
ISBN	9789493005242
Onze beoordeling	★★★★
Aantal bladzijden	304
Prijs	€ 23

Aan de vorming van het nieuwe Nederlandse kabinet gaat nu een soort snuffelronde vooraf. Sid Lukkassen vertelt er in zijn nieuwe boek *De greep op de publiek opinie* alles over. Hij analyseert de krachten die de publieke opinie vormgeven.

Caroline van der Plas (BBB), Dilan Yeşilgöz (VVD) en Pieter Omtzigt (NSC) hebben nu van de verkenners Ronald Plasterk de tijd gekregen om elkaar te 'verkennen'. Of liever gezegd: om bij Geert Wilders, de grote winnaar van de verkiezingen (37 zetels van de 150), 'de nieren te gaan proeven' op het terrein van de rechtsstaat, de grondwet en de grondrechten.

Partijprogramma

Wil Wilders echt islamitische scholen gaan verbieden? De koran verbieden? Imams laten uitzetten? Moskeeën sluiten? Uit de EU treden? Zoals koranverbranders zich in hun mildere vorm soms presenteren als mensen die gewelddadige passages uit de koran scheuren, zo mag Wilders nu aangeven welke stukken hij uit zijn partijprogramma wil scheuren om aanvaardbaar te worden voor zijn coalitiepartners. Althans dat is de eis die hem gesteld wordt. De belangrijkste dwarsligger is daarbij Pieter Omtzigt, de eeuwige twijfelaar.

Interessant is dat deze gesprekken moeten gaan over onderwerpen waarop geen van de vier gesprekspartners enige bijzondere kennis kan laten gelden. Want Yeşilgöz mag dan minister van Justitie zijn geworden, zij is geen jurist. Omtzigt mag dan een dossiertijger zijn en goed kunnen rekenen, maar van constitutionele theorie, van de grondwet of van grondrechten heeft hij weinig kaas gegeten. Zijn eigen NSC is ook oude wijn in nieuwe zakken.

Grote vraagstukken

Toch zijn die verkennende gesprekken welkom omdat het de potentiële coalitiepartners zou dwingen iets te zeggen over de grote vraagstukken van onze tijd: de steeds verder gaande inbreuken op de grondrechten, de toenemende soevereiniteitsoverdracht aan de EU en andere supranationale organisaties en de wijze waarop online-platforms verder gedwongen worden ‘content’ in de pas te laten lopen met de directieven uit Brussel. Maar dan dienen de gesprekspartners zich ook degelijk voor te bereiden. Vertellen dat een koranverbod zich slecht verhoudt met de Nederlandse grondwet kan elke kleuter.

De beste totaalvisie op grondrechten en de rechtsstaat is op dit moment het nieuw boek van Sid Lukkassen *De greep op de publieke opinie*. Lukkassen schetst in negen hoofdstukken, voorafgegaan door een inleiding van Raisa Blommestijn en een slotwoord door Joost Niemöller, de aanslag die op de grondrechten wordt gepleegd door artificiële intelligentie, door de totalitaire tendensen binnen de EU en door de partijdige — door de overheid gesubsidieerde — media. Als de verkennende gesprekken over grondrechten, grondwet en rechtsstaat het niveau halen van de reflecties van Lukkassen, dan wordt het nog wat met dat volgende kabinet.

Paul Cliteur

Top ▾

René Knecht 1 dag geleden

uitgelezen en veel aangeduid:

"De greep op de publieke opinie" bouwt voort op de visie die al aan bod kwam in "Wees Afgroendelijk" in de hoofdstukken 18-19: Paul Virilio krijgt gelijk (p 175 e.v.) Ik vond dit hoofdstuk toen ik het las heel fascinerend en ook een aanrader om te lezen.

Electronische communicatie bepaalt het narratief en kan met één druk op de knop het narratief veranderen: omdat de kijker/deelnemer naar social media geen helicopterview meer heeft.

In dit boek 'De greep op de publieke opinie' wordt dit verder uitgewerkt met link naar de narratieven die systemen in leven houden met interessante voorbeelden en links naar oa Agamben over biopolitiek en aansturen van burgers als collectieve volksmassa's. Wat oa verklaart waarom de burger niet voldoende in opstand komt ondanks de facts.

"Postuleren staat boven bewijzen", "initëren staat boven reageren" en de paradox van woke dat juist mensen kneedt /volgzaam maakt omdat ze losgerukt worden uit een samenlevingsverband (en woke dus niet emanipeert in tegenstelling tot haar intentie).

De link naar China (hoofdstuk 7) is ook inzichtgevend: Belt and Raod Initiative, Psycho Power (de macht om de digitale ruimte in te richten waarbinnen de gedigitaliseerde geest zich vormt, Byung-Chul Han), ...

Pak je deze inzichten dan zijn we tot een existentieel punt gekomen dat we nu de keuze hebben om terug te vallen tot ons individueel oordeelsvermogen oftewel mee te gaan in de collectieve brainwash.

De nabeschouwing van Joost Niemöller is een mooi dessert (toetje in holland).

👍 2 🗨️ 0 Antwoord

Wim van Rooy Auteur 13 uur geleden

Naast biopolitiek (Foucault) spreekt Byung-Chul Han nu terecht van psychopolitieke gedragssturing. Het functioneren van de macht wordt gewaarborgd door open netwerken die door de burger als vrijheid worden aan gevoeld. De paradox: de mensen zitten in informatiestromen gevangen. Het informatiekapitalisme bevrijdt niet, ook al beweert Varoufakins in zijn 'Technofeudalism' dat het juist die verregaande digitalisering is die het kapitalisme gedood heeft! Markten en winsten werden vervangen door platformen die onze geest verslaven en met elke klik vergroten we de macht ervan.

👍 2 🗨️ 0 Antwoord

